

Full diocesà

22 de novembre del 2015

p5 —«Efatà», òrgan de la Delegació de Catequesi

p8 —Avui, solemnitat de Crist Rei de l'Univers

Amb els parisencs

El Magisteri de l'Església és unànime a declarar que el terrorisme és intrínsecament dolent i que, per tant, no pot ser mai justificat per cap circumstància. El terrorisme és intrínsecament pervers, perquè disposa arbitràriament de la vida de les persones, atropella els drets de la població i tendeix a imposar violentament determinada opinió, la submissió de l'adversari i, en definitiva, la privació de la llibertat social, en paraules de l'episcopat espanyol.

El terrorisme mereix la mateixa qualificació moral absolutament negativa que l'eliminació directa i voluntària d'un ésser humà innocent, prohibida per la llei natural i pel cinquè manament del Decàleg: No mataràs (Ex 20, 13).

El papa Francesc en l'àngelus dominical digué: «Davant d'aquests fets intolerables no es pot deixar de condemnar l'inqualificable atemptat a la dignitat de la persona humana. Desitjo tornar a afirmar amb vigor que el camí de la violència i de l'odi no resol els problemes de la humanitat i utilitzar el nom de Déu per a justificar-lo és una blasfèmia.»

El cardenal Blázquez en nom de tots els bisbes espanyols ha enviat una carta a l'arquebisbe de París en què s'afirma, «amb la confiança que neix de la fe i de la fermesa en els valors autèntics de la persona humana, que el mal i la violència no venceran mai».

«La meva reialesa no és cosa d'aquest món»

Jesucrist, Rei de tot el món / Cicle B

Lectura de la profecia de Daniel

Tot mirant aquella visió de nit, vaig veure venir enmig dels núvols del cel com un Fill d'home, s'acostà al vell venerable, el presentaren davant d'ell i li fou donada la sobirania, la glòria i la reialesa, i tots els pobles, tribus i llengües li faran homenatge. La seva sobirania és eterna, no passarà mai, la seva reialesa no decaurà.

(7,13-14)

Salm responsorial

El Senyor és rei, va vestit de majestat.
Manté ferm tot el món, incommovible.

(Salm 92)

Lectura de l'Apocalipsi de sant Joan

Jesucrist és el testimoni fidel, el primer ressuscitat d'entre els morts, el sobirà dels reis de la terra.

Ell ens estima i ens ha alliberat dels nostres pecats amb la seva sang per fer de nosaltres una casa reial, uns sacerdots dedicats a Déu, el seu Pare; que li sigui donada la glòria i el poder pels segles dels segles. Amén. Mireu, ve sobre els núvols, i tothom el veurà amb els propis ulls, fins aquells que el van traspasar, i totes les famílies de la terra es lamentaran per ell. Sí, amén.

Jo sóc l'Alfa, la primera lletra de l'alfabet, i l'Omega, que és la darrera, diu el Senyor Déu, el qui és, el qui era i el qui ha de venir, el Déu de l'univers.

(1,5-8)

Lectura de l'evangeli segons sant Joan

En aquell temps, Pilat digué a Jesús: «Ets tu el rei dels jueus?» Jesús contestà: «Surt de vós això que em pregunteu, o són d'altres els qui us ho han dit de mi?» Respongué Pilat: «Jo, no sóc pas jueu. És el teu poble i els mateixos grans sacerdots els qui t'han entregat a les meves mans. He de saber què has fet.» Jesús respongué: «La meva reialesa no és cosa d'aquest món. Si fos d'aquest món, els meus homes haurien lluitat perquè jo no fos entregat als jueus. I és que la meva reialesa no és d'aquí.» Pilat digué: «Per tant, vols dir que ets rei.» Jesús contestà: «Teniu raó: jo sóc rei. La

meva missió és la de ser un testimoni de la veritat; per això he nascut i per això he vingut al món: tots els qui són de la veritat escolten la meva veu.»

(18,33b-37)

«El presentaren davant d'ell i li fou donada la sobirania, la glòria i la reialesa, i tots els pobles, tribus i llengües li faran homenatge. La seva sobirania és eterna, no passarà mai, la seva reialesa no decaurà»

La meva reialesa no és d'aquí

Joan Mir i Tubau, prev.

Amb solemnitat de nostre Senyor Jesucrist Rei de tot el món cloem l'any litúrgic. Durant tot un any hem anat recordant i celebrant les meravelles que Déu ha obrat a favor nostre, a favor de tota la humanitat. I des del començament fins al final hem posat el Crist com a centre de totes les nostres celebracions.

En els nostres dies parlar de Jesucrist Rei no és pas gaire oportú, tenint en compte les imatges que tenim al cap sobre les reialeses d'aquest món. De fet, Jesús mateix, davant de Pilat, ja adverteix que «la meva reialesa no és cosa d'aquest món» (Evangeli), i, per tant, a l'hora d'imaginar-nos Crist Rei no podem pas partir del que estem acostumats a veure.

La vida de Crist no transcorregué pas ni entre honors, ni festes, ni palaus, ni inauguracions... Crist és un rei diferent. «La meva missió —diu Jesús— és la de ser un testimoni de la veritat» (Evangeli). I la veritat, en boca de Jesús, és Déu mateix. I Déu no vol un món dividit en reis i súbdits, sinó un món on tothom vegi la seva dignitat i els seus drets respectats.

Per tant, celebrar la solemnitat de nostre Senyor Jesucrist Rei de tot el món és tornar a recordar que l'única sobirania i reialesa que podem acceptar com a norma de vida és la de Crist, perquè Jesucrist rei de tot el món no va venir a ser servit sinó a servir. I el seu exemple és l'únic camí perquè les persones experimentem que Déu no és un ésser llunyà, sinó que és sempre present allà on hi ha algú que es fa servidor en comptes de buscar ser servit.

La imatge

Crist davant Pilat (1330). Pietro Lorenzetti. Pinacoteca Apostòlica del Vaticà.

Jesús digué a Pilat: «Jo sóc rei. La meva missió és la de ser un testimoni de la veritat; per això he nascut i per això he vingut al món: tots els qui són de la veritat escolten la meva veu.» Reconèixer Jesucrist com a rei comporta ser de la veritat i escoltar la seva veu. La veritat és la revelació del Pare, manifestada per Jesucrist, aclarida per l'Esperit i acollida en la fe.

Agenda

Lit. hores: Setmana II

23 dilluns

—Sant Climent, papa (*101)
—Sant Columbà, abat.(s.VI-615)
—Santa Lucrècia, verge (*306)
—Santa Felicitat, màrtir
Daniel 1,1-6.8-20 / Daniel 3,52-56 / Lluc 21,1-4

24 dimarts

—Santa Flora, màrtir (*851)
—Sant Crisògon màrtir (s.III)
—Sant Andreu Dung-Lac, prevere
Daniel 2,31-45 / Daniel 3,57-60 / Lluc 21,5-11

25 dimecres

—Santa Caterina, màrtir (s.IV)
Daniel 5,1-6.13-14.16-17.23-28 / Daniel 3,62-67 / Lluc 21,12-19

26 dijous

—Sant Silvestre, abat (*1267)
—Sant Pere Alexandrí, màrtir
Daniel 6,12-28 / Daniel 3,68-74 / Lluc 21,20-28

27 divendres

—Beat Ramon Lull, màrtir (1232-1316)
—Sant Ruf, prevere
Daniel 7,2-14 / Daniel 3,75-81 / Lluc 21,29-33

28 dissabte

—Sant Mansuet, màrtir (*935)
Daniel 7,15-27 / Daniel 3,82-87 / Lluc 21,34-36

29 diumenge I d'Advent / Cicle C

—Sant Sadurní, bisbe (*305)
Jeremies 33,14-16 / Salm 24 / 1 Tessalonicens 3,12-4,2 / Lluc 21,25-28.34-36

Esfatà

Número 68

Delegació de catequesi: catequesi@bisbatvic.com – Telèfon 647 13 12 28

Advent

Mn. Joan A. Castillo, delegat

Comencem l'Advent i comencem l'Any de la Misericòrdia. Amb l'equip de la Delegació de catequesi hem pensat una dinàmica per a treballar la primera frase de la Butlla del Papa Francesc, convocant a aquest Any Sant: **Jesús rostre de la misericòrdia del pare.**

Amb la seva encarnació, Déu mateix ens mostra en Jesús aquest rostre d'amor i de misericòrdia. Alhora que ens ensenya, amb la seva manera de viure, el pelegrinatge interior que ens proposa el Papa: **no jutjar, no condemnar, perdonar i donar.** A través de les quatre setmanes d'Advent anirem completant la imatge de la Sagrada Família. Oferim una monició per a l'inici de la missa de cada diumenge, i anirem penjant una garlanda de cara ciri de la Corona d'Advent, o bé enganyarem o escriurem una frase en cada ciri.

Passos:

Tindrem preparat un mural amb la frase: **Jesús rostre de la misericòrdia del pare.**

1. A l'inici de la missa o pregària, lectura de la monició que uneix el sentit de l'Evangeli amb la frase del que ens porta Jesús.
2. Col·loquem la garlanda penjant del ciri corresponent, o bé la frase ja estarà escrita al ciri de la corona.
3. Encenem el ciri tot cantant (el cant que s'hagi pensat per a aquest moment).
4. Col·loquem la peça i la frase corresponent al mural.
5. Al final de l'Advent, tindrem el mural amb la imatge de la Sagrada Família i les diverses frases. La nit o el dia de Nadal posarem al peu de la imatge: **Anem-lo a trobar.**

Monicions

1r Diumenge d'Advent (Lluc 21, 25-28,43-36): L'Evangeli d'avui ens convida a estar alerta esperant a Jesús, **aquell que ens mira amb amor** i tendresa. Els cristians, perquè tenim fe, hem d'estar amb aquesta actitud d'espera joiosa i esperançada en qui ve a deslliurar-nos de tota foscor. Vetllem doncs, estiguem atents amb la nostra pregària esperant a Jesús que ve.

2n Diumenge d'Advent (Lluc 3, 1-6): En la figura de Joan Baptista, l'Evangeli d'avui ens mostra com Déu, durant tota la història del poble d'Israel, ha enviat profetes portant el seu missatge. **Ell vol acollir** i aplegar tothom en un gran poble, només ens demana que ens girem envers ell, que també nosaltres vulguem acollir-lo en el nostre cor.

3r Diumenge d'Advent (Lluc 3, 10-18): Avui a l'Evangeli, Joan Baptista continua preparant el camí del Senyor per a la seva vinguda. Però com es prepara aquest camí? Joan Baptista comença ja a dir-nos allò que **Jesús ens ensenyarà: l'amor del Pare**. I això ens demana: compartir el que tenim, no abusar

dels altres, no prendre el que és dels altres, tractar els altres amb respecte i amor, contentar-nos amb el que tenim.

4r Diumenge d'Advent (Lluc 1, 39-45): Avui descobrim un altre personatge molt important de l'Advent, **Maria**, la que serà la mare de Jesús. Ella ens porta **el Salvador del món**. Jesús vol fer un món nou, vol salvar-nos del mal, de tot mal; i ens demana la nostra col·laboració perquè l'ajudem, amb la nostra manera de viure, perquè no triomfi el mal, sinó l'amor.

Frases que aniran a les guirnaldes (sempre portaran la mateixa imatge de la Sagrada Família i, per l'altra banda, aquestes frases) **o bé posades als ciris:**

1a Setmana d'Advent: **Jesús ens mira amb amor.**

2a Setmana d'Advent: **Jesús ens acull.**

3a Setmana d'Advent: **Jesús ens parla de l'amor del Pare.**

4a Setmana d'Advent: **Jesús ens salva.**

Trobareu les imatges per poder reproduir-les a: <http://www.bisbatvic.com/httpwww.bisbatvic.comcatequesi.htm>

Durant la quaresma treballarem les obres de misericòrdia.

Jubileu: obertura porta santa a Vic

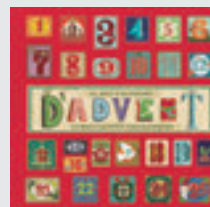
El diumenge dia 13 de desembre s'obrirà la porta santa de la Catedral, en motiu del Jubileu de la Misericòrdia. Els actes començaran a les 5 de la tarda a l'església del Carme. Sortiran autocars de Ripoll, Manresa i Igualada.

Informacions i Agenda

Recés Advent. Dissabte 28 de novembre al P. Coll de Vic. Predicarà Mn. Pere Oliva, nou Vicari Episcopal

Llibres

Calendari d'advent infantil. PVP 13,25€

En aquest calendari trobaràs un munt de manualitats molt variades i entretingudes, una per a cada dia, amb les quals podràs crear targetes i adornaments nadalencs molt originals, dissenyar els teus propis regals i el paper per embolicar-los, o decorar les teves postres preferides. Obre les finestres i descobreix quina activitat et toca fer cada dia.

Per comandes i informació: Tel. 93 886 15 55/ llibreria@diacvic.com
Amb seu també a Manresa al Casal de l'Església.
Tel. 93 875 32 03 / despatx-inter-manresa@bisbatvic.com

Pensaments sobre els escàndols en l'Església...

No podem amagar que la opinió pública s'ha vist sacsejada en els darrers anys per greus escàndols referents a la nostra Església i, en concret, al clergat.

La incoherència ha estat present en tota la història del cristianisme des de l'inici. Pensem en l'Evangelí: Jesús va escollir els Dotze perquè fossin el seu cercle més íntim, per enviar-los a predicar la bona nova de l'Evangelí, per curar malalts i fer obres meravelloses en el seu nom. Però entre ells hi havia un traïdor...

A vegades els elegits de Déu el traïxen, també en el dia d'avui. I això no és una esmena a la totalitat de la nostra fe, és constatar la realitat del pe-

cat. Joan Pau II va escriure l'any 2004 aquest pensament: «Tot i que no han faltat en la història grans errors comesos entre els creients, això no és degut a les "arrels cristianes", sinó a la incoherència dels cristians amb les seves pròpies arrels.»

La premsa se centra en els «Judes» d'avui, però no ens els altres onze apòstols, és a dir, la multitud de persones que viuen la seva vocació amb lliurament i amor, també amb els seus defectes. Tant de bo que els escàndols ens ajudin a tots en el camí de la santedat, de l'autenticitat i la lluita per seguir el camí de Crist. I no oblidem que d'aquesta lluita ningú no se n'escapa.

Notícies Breus

No als mòbils a taula

Redacció

El papa Francesc, en l'audiència general de fa uns quants dies, ha advertit sobre l'ús indiscriminat de les noves tecnologies. I ha estat molt concret en les seves lamentacions davant els milers de pelegrins que l'escoltaven: «Les famílies que no seuen juntes, o que quan ho fan miren la televisió o es distreuen amb el mòbil, són famílies poc familiars. Quan els nens estan enganxats a taula amb el mòbil o la tauleta digital, això no és una família: és una pensió.»

Islamització forçosa

Redacció

La manifestació de protesta contra la llei sobre la islamització de menors d'edat, el passat 10 de novembre a Bagdad, va comptar amb la participació massiva de cristians i membres d'altres confessions no musulmanes. La manifestació va ser convocada pel patriarca caldeu Louis Rafael I per protestar contra la llei que disposa el canvi automàtic a la religió islàmica dels menors d'edat quan un dels seus pares es converteixi.

L'article

L'Església i l'impost de béns immobles (IBI)

CEE

La societat civil valora en molts aspectes la labor que l'Església desenvolupa, especialment la seva labor social; tanmateix constatem que existeix un gran desconeixement sobre la seva fiscalitat i sobre el seu finançament.

L'Església no paga l'IBI?

És fals. L'Església paga l'IBI de tots els immobles que no estiguin exempts per llei.

L'Església és l'única que, en alguns casos, està exempta del pagament de l'IBI?

També és fals. Tampoc no el paguen, entre altres, les fundacions, les associacions d'utilitat pública, les federacions esportives, els partits polítics, els sindicats, les esglésies evangèliques, les comunitats hebrees i musulmanes. A Madrid, per exemple, no paguen l'IBI: el museu del Prado, la SGAE, l'Hotel Ritz, el Palau de Llíria, etc. Està regulat en l'anomenada Llei de mecenatge (llei 49/2002). Es tracta d'una mesura d'incentiu fiscal amb la qual l'Estat reconeix les activitats d'interès general que realitzen moltes institucions. És lògic que l'Estat promogui i incentivi també fiscalment els qui treballen a favor del bé comú.

L'Església no paga taxes municipals?

Sí que les paga (escombraries, guals de garatges, etc.). No hi ha cap exempció prevista en la llei sobre el pagament d'aquestes taxes.

La llei dona la raó a l'Església, però en aquest moment tan dur de crisi, no podria fer un gest davant la societat i renunciar voluntàriament a l'exempció de l'IBI?

L'Església fa gestos reals i diaris en favor dels qui més ho necessiten. Molts bisbes, sacerdots, religiosos, religioses i fidels laics han fet signes visibles, reduint-se el sou, i molts altres ho han fet i no ho han dit.

I si hi hagués un canvi en la legislació fiscal?

L'Església estarà sempre al que dicti la llei. Si hi hagués un canvi en la legislació fiscal, estaria al que dictés la norma, sempre amb el límit dels beneficis previstos en els Acords, que tenen rang superior. L'Església seguirà complint la seva missió amb els mitjans de què disposi. Lògicament, si disposés de menys recursos, les activitats podrien veure's minvades; però, amb més o amb menys mitjans, l'Església continuarà realitzant la seva activitat.

El llibre

Materials per al Jubileu de la Misericòrdia

Santa Seu

Per tal de poder aprofitar al màxim les possibilitats del Jubileu, el Consell Pontifici per a la Promoció de la Nova Evangelització ha editat uns subsidis pastorals. Són vuit llibrets sobre diversos temes relacionats amb la misericòrdia: suggeriments per a subratllar aquesta dimensió en les celebracions litúrgiques («Celebrar la misericòrdia»), comentaris bíblics de textos clau («Els salms de la misericòrdia» i «Les paràboles de la misericòrdia»), recomanacions per a la vida dels cristians («Les obres de misericòrdia corporals i espirituals», «La confessió, sacrament de la misericòrdia»), i referències a la misericòrdia en la vida de l'Església («La misericòrdia en els Pares de l'Església»; «Els papes i la misericòrdia» i «Els sants i la misericòrdia»). A Catalunya, per encàrrec episcopal, els llibrets són editats pel Centre de Pastoral Litúrgica de Barcelona i tothom és invitat a fer-ne ús com a eina pedagògica.

Glossa

La meva reialesa no és cosa d'aquest món (Jn 18, 36)

Romà Casanova, bisbe de Vic

En aquests dies, en els camps de la política —per cert, que aquesta sembla ser l'única realitat— es discuteix sobre sobiranes. Els cristians no podem restar impassibles davant aquestes discussions, sabent, però, que som cridats a ser persones de comunió. A tots, en aquests moments i sempre, se'ns demana no oblidar el missatge cristià. La caritat, el perdó, la reconciliació, la pau, el respecte, la llibertat, la veritat s'han de viure sempre. Aquelles paraules del llibre del Gènesi: *On és el teu germà?* (4,9), ens han de fer present la crida del Senyor a no oblidar mai que tota persona, més enllà de la seva raça, de la seva llengua, del seu pensament polític... és un meu germà. Tot el que em pot portar a oblidar que l'altre és un germà ve del maligne. I ja sabem, per l'experiència de la història, on porten les ideologies que, negant Déu, neguen també el germà, la seva dignitat, la seva llibertat, la seva vida.

Jesús, en la festa de Crist Rei de tot l'Univers, ens convida a mirar la seva reialesa que mai no s'imposa. Ell no té una reialesa d'aquest món, la seva reialesa és la del testimoni de la veritat. I ja sabem quina és aquesta veritat: ell és el rostre humà de l'amor misericordiós de Déu, mort i ressuscitat per amor a nosaltres. Déu, que no ha estat indiferent a la nostra situació, ens ha proveït d'un

Redemptor. Aquesta és la seva reialesa, que ningú no li podrà prendre mai. El qui regna des de la creu. El qui ha vençut la mort i no morirà mai més. El qui seu a la dreta del Pare i d'allí ha de venir a judicar els vius i els morts.

La font de la llibertat plena és la de l'adoració, la de l'amor a Déu

Els cristians hem de confessar sempre l'única reialesa de Crist sobre tot el món i, al mateix temps, pel baptisme són cridats a fer present enmig del món la reialesa de Crist, mort i ressuscitat. Tot poder i sobirania d'aquest món ha de donar comptes al qui és l'únic Rei i Senyor del món, Jesucrist. Tota realitat d'aquest món, per tal de poder veure si de veritat exerceix el servei als homes, s'ha d'emmirallar en la reialesa de Crist, que no ha vingut a fer-se servir, sinó a servir i a donar la vida. Per això mateix, els cristians sabem que és en el cor, la seu de les nostres decisions més profundes, on ens juguem el que realment som; aquest pertany solament a Déu, a qui hem d'estimar sobre totes les coses. La font de la llibertat plena és la de l'adoració, la de l'amor a Déu. Aquesta llibertat és la que ens fa capaços d'estimar de veritat i no caure en els enganys dels egoïsmes falsejats de paraules fàtues.

